

Наскочили селянитѣ, кой грабналъ колъ, кой лопата, кой вила или друго и тичатъ върху нея. Видѣла тя, че работата ѝ лоша. Дръпнала муцуната си и я извадила, ала какъ? Цѣлата ѝ кожа обелена . . . И

надигнала се тя на задни крака, че като заревала, цѣлото село екнало. Ала не се сплашили юначнитѣ селяни. Нахвърлили се върху нея и бой на провала! И видѣла Повлекана, че смрътъ я чака, напънала се още единъ пжтъ, измъкнала и прѣднитѣ си лапи, измък-

нала ги безъ кожа, па търтила да бѣга. Избѣгала изъ село, прѣплувала селската рѣка и седнала на пѣсѣка на брѣга да си отдѣхне и съвземе отъ страхъ. Огеднажъ, отдѣ се взела — насрѣща ѝ пакъ Хитруша-Лисана съ кокошка въ уста. Приклекнала тя срѣщу мечката и я подиграва.